

Naročnina vsa. Celo leto 120 din. Izven Jugoslavije: Celo leto 120 din. Inserati ali oznanila se zaračunajo po dogovoru; pri večkratnem inseriranju primeren popust. Upravišтво sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Telefon interurban št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo

Poštnina plačana v gotovini

STRAŽA izhaja v ponedeljek, sredo in petek. Uredništvo in upravišтво je v Mariboru. Koroška cesta št. 5 Z uredništvom se mo govori vsaki dan samo od 11. do 12. ure. Rokopisi se ne vračajo. Nezaprite reklamacije so poštne prosta. Telefon interurban št. 113.

87. števil.

Maribor, dne 4. aprila 1923.

Lemik XV.

Katoličani!

Velikonočni kresovi nam goré že petikrat v osvobojeni domovini ter nas vabijo k duhovnemu vstajenju, prerojenju in novemu življenju. Ob teh velikonočnih ognjih vas vabimo na

katoliški shod v Ljubljani,

ki nam naj bo velikonočni ogenj, oznanjajoč duhovno narodno vstajenje, pravno narodno prerojenje ter novo in srečno narodno življenje.

Dne 31. avgusta 1922 je preteklo 30 let, odkar se je zaključil I. katoliški shod v Ljubljani in dne 27. avgusta t. l. bo minulo 10 let od zadnjega ljubljanskega katoliškega shoda. Globoke brazde je začrtal I. katoliški shod na njivo slovenske kulture ter verskega in socialnega življenja; bogata semena so posejali naslednji trije ljubljanski shodi. Vzklilo je iz njih lepo, krepko se razvijajoče katoliško gibanje.

Krvava burja svetovne vojne je ulomila to nežno cvetko, je razrahljala in deloma uničila marsikatero verske, pravne in kulturne vrednote. Doba po svetovni vojni nas je postavila z novo državo v celo nov položaj.

Da zopet mogočno dvignemo prapor svoje katoliške zavesti ter si ustvarimo smernice za novo kulturno delo v bratski slogi s svojimi novimi sodržavljanji, za to vas kličemo na V. katoliški shod v Ljubljani, ki se bo po inicijativi presvetlega gospoda knezoškofa dr. Antona B. Jegliča vršil

od 25. do 28. avgusta t. l.

Potrebo katoliških shodov živo čutijo vsi katoličani po celi Jugoslaviji. Zato se je vršila v zadnjih treh letih že cela vrsta manjših shodov v tej ali oni obliki.

Bratje Hrvati so priredili meseca avgusta lanskega leta v Varaždinu pokrajinski evharistični shod, katerega smo se udeležili tudi Slovenci. Ker je ta shod sijajno uspel, je zaželel in povzročil gospod nadškof dr. Anton Bauer, da se obhaja 18. in 19. avgusta t. l. v Zagrebu evharistični kongres za vse katoličane v naši državi. Slovenci z veseljem pozdravljamo ta kongres in se ga bomo udeležili v kar mogoče velikem številu; zasigurana nam je že posebna cerkev, kjer bodo verske pobožnosti vršili slovenski duhovniki. Mi smo Hrvatom hvaležni za priliko, da moremo prihiteti na veličastno manifestacijo verske skrivnosti, ker se dobro zavedamo pomena takega javnega izraza verske misli.

Slovenci pa smo že dovršili veliko predpriprav za katoliški shod v Ljubljani. V poletnih mesecih se je obhajalo veliko pokrajinskih katoliških shodov na Kranjskem. Lansko leto so se vršili enaki shodi na različnih krajih po Štajerskem in na koroški meji. Ti pokrajinski shodi so se povsod obnesli nad vse pričakovaje dobro. Kot naravni zaključek teh pokrajinskih shodov pa bo letos katoliški kongres v Ljubljani.

Ker je slovenski narod na predlanskih in lanskim katoliških shodih pokazal smisel za ka-

toliški idealizem, za to bo udeležba slovenskega ljudstva na V. katoliškem shodu v Ljubljani gotovo mogočna. Prepričani smo tudi, da bodo Hrvati in drugi katoličani iz cele Jugoslavije prišli v velikem številu na ta kongres. Posebej upamo na prihod naših bratov iz Koroške, Goriške, Trsta in Istre, če jim bodo le razmere dovoljevale. Na shod pričakujemo istotako številne zastop. iz Čehoslovaške, Poljske in Francije, ki so se nam že dozdaj pridruževali kot ljubi gostje ob enakih prilikah. Nadejamo pa se tudi gostov iz Švice, Belgije in Nizozemske ter zastopnikov našega naroda v Ameriki.

Zakaj nam je katoliški shod v sedanjih razmerah prav posebno potreben?

Vojna in njene posledice so zadale našemu narodu globoke rane. Gospodarske težave nas pritiskajo k tlom. Razredni boji povzročajo socialno razkrojenost. Slabi življenjski pogoji nam povzročajo resne skrbi za bodočnost. Še bolj opasna, ko gospodarska nevarnost pa je za naš narod razrvanost v pojmovanju in udejstvovanju krščansko moralnih načel. Povsod nam reži nasproti goli materializem, nebrzdano uživanje po »željenju oči, mesa in napuhu življenja.« Pojema volja za vestno izpolnjevanje dolžnosti, avtoriteta ne uživa dolžnega priznanja in spoštovanja. Vse to razjeda narodno telo in izpodkopava narodne moči. K ozdravljenju teh razmer nam more pomagati le vera s svojimi kamenitimi tablammi deseterih božjih zapovedi. Socialno ne moremo dvigniti naroda brez poboljšanja njegovega duševnega, moralnega stanja. Oživeti se mora zopet vera v Boga in v odgovornost pred Bogom, okrepiti se mora krščanska ljubezen do bližnjega, udušiti poganška sebičnost ter užgati v srcih plamteča božja ljubezen. Krščanska svetost v zakonu in družinsko življenje mora zopet vzcveteti, se poglobiti, ukoreniniti v vseh plasteh našega naroda.

V luči sv. vere hočemo o vseh teh nalogah premišljevat ter sklepati o primernih sredstvih za *mravni preporod našega ljudstva, za obnovitev krščanskega družinskega življenja, za okrepitev socialnega blagostanja*. Z vidika našega katoliškega naziranja hočemo pregledati in urediti *naše vzgojne in kulturne organizacije*, si želimo pojasniti vprašanja, nazore in potrebe modernega sveta na polju znanosti in umetnosti.

Vsa naša prizadevanja pa ostanejo brez pravega uspeha, ako nimamo krščanskih šol. Pripravljajo se šolski zakoni za celo državo. Katoliški starši, ki so odgovorni pred Bogom za časni in večni blagor svojih otrok, imajo kot davkoplačevalci pravico in dolžnost zahtevati od države za svoje otroke le take šole, kakor jih za vzgojo katoliške mladine Cerkev predpisuje po svojem pravu. Bog, Cerkev in starši imajo svoje neoporečne pravice do otrok. Bilo bi brezvestno nasilje,

ako bi kaka svetna oblast izruvala to, kar je očetovska hiša posadila v mlada nežna srca. Katoliški shod je poklican, da povzdigne mogočno svoj glas v šolskem vprašanju ter izdela načrt za naše šolstvo, ki ne sme biti brez Boga in brez versko-nravnih vzgoje.

V državni politiki je na dnevnem redu razmerje med Cerkvijo in državo. V veliki meri je odvisna usoda našega naroda in usoda naše države od tega, kako se reši to vprašanje. Ne zahtevamo za katoliško Cerkev nikakih predprav. Zahtevamo pa svobodo, da lahko neovirano vrši svoj božji poklic. In kakor ves naš katoliški shod ni naperjen proti kakemu drugemu veroizpovedanju v naši državi, tako tudi pri razmerju med Cerkvijo in državo ne zahtevamo več, pa tudi ne manj, kakor priznavamo drugim veroizpovedanjem, namreč: *svobodo in enakopravnost*.

Katoličani! Velike so naloge in svet pretresujoča so vprašanja, ki nam jih nudi novi čas in nova država.

Zato vas vabimo na V. katoliški shod v Ljubljani, da jih spoznamo in jih skušamo rešiti z združenimi močmi.

Vabimo vas, da si skupno nabereimo novih moči in novih nagibov za spolnjevanje svojih krščanskih dolžnosti v zasebnem in javnem življenju.

Vabimo vas, da pokažemo svoj katoliški verski program, svojo zvestobo do Cerkve, svojo požrtvovalno ljubezen pri delu za koristi naroda in procvit države.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1923.

Za Pripravljalni odbor za V. katoliški shod v Ljubljani:

Univ. prof. dr. Matija Slavič
kot predsednik.Univ. docent dr. Janez Fabijan
kot tajnik.Odvetnik dr. Janko Brejc
kot načelnik odseka za cerkvenopolitična, politična in narodna vprašanja.Kaplan Jernej Hafner
kot načelnik odseka za zunanje priprave.Kanonik Ignacij Nadrah
kot načelnik odseka za šolsko vprašanje.Profesor-knjižničar dr. Josip Puntar
kot načelnik odseka za prosvetne organizacije.Profesor Bogumil Remec
kot načelnik finančnega odseka.Univ. prof. dr. Josip Srebrnič
kot načelnik odseka za versko življenje in moralno preporod.Konservator dr. Fran Stelč
kot načelnik odseka za slovstvo in umetnost.Univ. prof. dr. Josip A. Ujčič
kot načelnik socialnega odseka.

Politični položaj.

Grožnje z diktaturo in amputacijo. Vsled štiriletnega nesposobnega in protinarnodnega režima je položaj silno zapleten in ker je režim ubijal parlamentarizem, je naravno, da se sedaj v tej krizi silijo vojaški krogi in pa razni spletkarji v ospredje. Vlada se drži zelo rezervirano, zato pa so razni agenti, generali in vladni časniki tem bolj gostobesedni. V tem so si vsi edini, da radikalna vlada Hrvatom in Slovencem ne da avtonomije, potem pa prihajajo z različnimi nasveti in zahtevami, kaj naj se stori proti hrvatskim in slovenskim zahtevam. Glede diktature pravijo eni, naj bi bila vojaška, drugi uradniška in ker tretjim ne kaže več da bi Pribečevića predlagali za diktatorja, se sedaj »Beo-

grajski Dnevnik« ogreva za neko »pošteno diktaturo«, ne zna pa povedati, kdo naj bi jo izvajal, ker se baš sedaj polnijo listi z vestmi o raznih ministrskih trgovinah in zlorabah. Predlaga se seveda tudi Orjuna, ki naj bi se organizirala čisto po italijanskem fašistovskem vzorcu, a to tiščanje Orjune v ospredje se že predlagatelj samim zdi pogubonosno delo in začetek prave anarhije, ker ne morejo prikriti, da se pod okriljem Orjune zbirajo najtemnejši elementi. Mnogo se govori o amputaciji. Za njo se najbolj zavzemajo vojaški krogi. Ti so začeli naglašati, da je brez amputacije nemogoče vzdržati v srbski vojski disciplino in zanesljivost, ter bodo politični boji zašli tudi med vojaštvo. Amputacija bi se po načrtu vojaških krogov izvršila tako, da bi se odcepilo od države tri hrvatske županije in Slovenija. V tem slučaju bi se najprvo v celi državi uvedla

vojaška diktatura. Srbska vojska bi zasedla meje Velike Srbije, polovico Slovenije do Sušaka, ki bi pripadel Italiji. V zameno za Sušak pa bi Srbija dobila Skader in Solun. Italija bi odbila od strani Srbov svobodne roke, da lahko zasede Bled, Bohinj in železnico Trst-Maribor. Odcepljene kraje bi držala vojska tako dolgo zasedena, dokler se ne bi izvršila temeljita evakuacija — od prometnih sredstev pa celo do dinarskih bankovcev, ki naj bi se zopet zamenjali z avstrijskimi kronami. Potem bi se evakuirani kraji prepustili svoji usodi in predlagatelj amputacije še pravijo, da bi se v njih morala netiti in podpirati anarhija. Avtonomijo, katere vlada noče dati sedaj Hrvatom in Slovencem, bi pa potem zahtevala srbska vlada za vse Srbe, ki bi ostali v odcepljenih pokrajinah. Pri tem računa Beograd na Mussolinijevo pomoč, češ, da bi Italijani prav radi pod-

pirali Srbe glede Soluna in aspiracij v Albaniji, kakor hitro bi se ločili od Hrvatov in Slovencev. — Vso to nepomirljivo politiko proti Hrvatom in Slovincem ne tuj vplivi, poleg italijanskega, predvsem rumunski. Rumunija se boji velikega slovanskega bloka na jugovzhodu Evrope in zato z vsemi sredstvi nagovarja Beograd k taki politiki, ki zatira idejo federacije slovanskih narodov na Balkanu.

Grožnje z novimi volitvami. Če pa ne pride do sporazuma, so radikali odločeni, s pomočjo Džemijeta in nekaterih malih stranic vladati «z močno roko», to je absolutistično. Radiču nameravajo uničiti njegovih 70 mandatov ter proti njemu in njegovim izvajati zakon o zaščiti države. Nato bi izvedli volitve za 70. Radičevih mandatov ali pa za celo zbornico, kakor bi pač najbolje kazalo. Tu in tam se že govori, da ima Pašič od kralja že mandat za nove volitve, gotovega se pa nič ne ve. «Balkan» predlaga pravi «Standrecht — Redivivus». Nad Zagrebom in Ljubljano naj bi se s posebno strogostjo razglasil zakon o zaščiti države in vse «srbske» stranke naj bi nastopile proti separatistom ter šle na volitve z geslom «Srbija v nevarnosti» in «Srbi na okup».

Pretnje iz Beograda. Nekateri beogradski časniki, zlasti «Balkan» in «Tribuna», pišejo krvave članke zoper slovenske, hrvatske in muslimanske avtonomiste. Javnost se jih je že tako navadila, da se nihče nad njimi ne razburja. Zadnji čas se je tem pretnjarjem pridružilo ljubljansko radikalno glasilo «Jutranje novosti». V obliki «Pisma iz Beograda» objavlja v številki od 3. aprila grožnje zoper vse tiste, ki se borijo zoper centralizem. Ako se avtonomisti ne bodo hoteli pokoriti centralizatorjem, katerim so na čelu radikali, bo parlament razpuščen in razpisane bodo nove volitve, ki bodo po našem mnenju drugačne od onih 18. marca, ker se bodo vršile pod popolnoma drugimi okoliščinami. Težnja centralizatorjev in hegemonistov je torej: dobiti parlament, v katerem bodo centralisti imeli večino. Centralizem je za njih država, ki brez centralizma živeti ne more. «Jutranje novosti» namreč takole modrujejo: «Država bo obstajala takšna, kakoršna je danes; tudi vidovdanska ustava se bo obdržala taka, kakoršna je, tudi če bi se morala uporabiti sila.» Po tej radikalni modrosti so vsi tisti, ki so proti centralistični ustavi, proti državi. Zanimivo je, da radikalni pretnjarji protidržavnim elementom prištevajo ne samo le avtonomiste, marveč tudi demokrate z Davidovičem na čelu. Davidovič je po slovesnem zatrjevanju ljubljanskega radikalnega glasila celo več kriv, kot voditelj slovensko-hrvatsko-muslimanske avtonomizma. Davidovič mora torej pričkovati, da se zoper njega uporabi zakon o zaščiti države, katerega je pomagal ustvarjati.

Pribečević hoče imeti bič! Iz Beograda poročajo, da se poteguje Pribečević na dvoru za to, da pregovori kralja, naj poveri vladno njemu in Pašiču. Pribečević bi naj dobil popolno svobodo, da bi po svoje z orjunci, policijo in državnim aparatom skušal uničiti Radiča in SLS. Mirno čakamo na takšen eksperiment, samo bojimo se, da Pribečević ne bo iztepel s svojim bičem nobenemu prepričanju, pač p še zadnjo iskrico vere v pravico in red ter poštenost v naši državi. Če hočete to, potem le naprej po potih Tiszovega učenca Pribečevića! Ali že ni Pribečević s svojimi pandurji dovolj osovražil Beograda in Srbov?!

Bunjevci za dr. Korošca in za revizijo ustave. — Vodja Bunjevcev Blaško Rajič je podal te dni sledečo zanimivo politično izjavo: Kar se tiče programa bunjevsko-šokačke stranke, stojimo na istem stališču kot dr. Korošec. Program dr. Korošca je tudi naš program. Mi hočemo jedinstveno državo, a zahtevamo za posamezne pokrajine samouprave glede na tradicijo in na kulturno-gospodarske potrebe. Revizija ustave je naša prva in poglavitna zahteva. Na vsaki način pridemo v Beograd, kjer si bomo ogledali politično situacijo in po tem ogledu bomo odredili naše nadaljne politične smerne. Izhod iz današnje situacije se lahko izvrši na temelju bratskega kompromisa ali pa potom novih volitev. Pri teh volitvah so radikali podvrgli ves svoj aparat službi nezaslišanega terorja. Volitve bi seveda vodili radikali, ki bi svoj dosedanji teror podvojili. V slučaju novih volitev pa bi izšla Radičeva stranka še znatno jačja kot dosedaj.

Vodja Jugoslovanske muslimanske organizacije o reviziji ustave. Beograjska «Politika» prinaša članek dr. Spahe, glede revizije ustave. Dr. Spahe izjavlja, da so se vsi prečanski kraji izvzemši Vojvodino po svoji ogromni večini in deloma celo soglasno izrekli za spremembo vidovdanske ustave. Vzrok tega tiči v nesrečni državni upravi in nesposobnem državnem aparatu. Ko so bili muslimani še v vladi, so ponovno zahtevali, da se odpravijo neenakosti, ki jih povzročajo upravni aparat, v veliko nezadovoljnost prebivalstva. Naši predlogi pa — pravi dr. Spahe — niso našli razumevanja vlade. Tako smo pri svoji najboljši volji morali priti do sklepa, da največjim strankam, ki so bile odgovorne za vodstvo državnih poslov, pri vsem gre le za nadvlado enega naroda in ene konfesije. V takih razmerah tedaj ni nobeno čudo, če so izpadle volitve tako, da večina države zahteva revizijo ustave. Ključ do rešitve pa je sedaj v rokah gospoda Pašiča, odnosno radikalne stranke. Morda se gospodu Pašiču za sedaj še posreči, zagotoviti si večino ter v dosedanjem smislu vladati naprej. Toda ta rešitev bo jasno pokazala, da pri nas vladajo le Srbi proti volji Hrvatov in Slovencev. Radi tega bo odgovornost Pašiča in radikalov še narasla.

Vladni muslimani. Maglajlićeva vladna muslimanska skupina v Bosni je pri volitvah popolnoma propadla in muslimanski ministri so podali demisijo. Dva ministra pri tem še vztrajata, minister Omerović se je pa nenadoma vrnil iz Sarajeva, obiskal Pašiča, ter

izjavil, da hočejo vladni muslimani ostati še aktivno v politiki. Radikali se sedaj precej čudijo tej izjavi in napovedani «aktivnosti». Omerović bo pa menda le ostal minister. Kako njegovi tovariši sodijo o «aktivnosti» svoje propadle stranke, sedaj še ni znano.

Nemci in Madžari. Novosadski madžarski list «Delbacska» se obrača z daljšim člankom na izvoljene poslance nemške stranke s prošnjo, da bi se oni, kot edini zastopniki narodnih manjšin zavzemali tudi za težnje madžarskega življa, ki živi z nemškim v enakem položaju in hoče z njim tudi složno nastopati. Nemci odgovarjajo v «Deutsches Volksblatt», da cenijo izraženo zaupanje in da bodo željam ustregli.

Nekaj malega izza povolitvenih kulis. Samostojne na deželi, kolikor jih pač še je, je danes sploh sram, da so še tokrat volili slabostojno. Nemškutarija, ki se je še pri volitvah držala usahnelega samostojnega debela, bo odpadla k Nemcem, slabostojni podeželski liberalci pa se že vračajo k dr. Kukovčevemu centru — k policajdemokratom. Demokratje imajo svoje tajne seje, na katerih gruntajo in tuhtajo o vzrokih zasluženega katastrofalnega propada. Na zunaj in kot smešno spilo za javnost še vedno trobijo v dr. Kukovčev koncentrijski rog. Narodni socialisti so se že menda uživali v ulogu politične smrti in jih bo šla večina v oni tabor, ki se bo držal vladnega krmila. Socijalpatrijotje pa so ostali malenkostna čreda brez pastirjev in brez hleva, katerega je še pravočasno in pred političnim polomom socialne demokracije izpraznila dinastija Kristan. Dr. Novačan premišljuje, kam bi jo neopaženo pobrisal, da mu ne bi neprestano stopal eksekutor za petami. Slovenski radikali pa pravijo, da med Slovenci itak niso upali doseči ničesar, a so hoteli pokazati samo nekaj kupljene korajže, češ: tudi srbijanska stranka se je enkrat upala med poštene Slovence. Vse poražene in v politični grob položene voditelje ravnokar naštetih stranic v Sloveniji pa najbolj boli — žep, ker so upali, da si ga bodo po volitvah napolnili pri beograjskih jaslih, od katerih pa jih je iztirjal iztreznjeni slovenski narod. Vsi poraženi in politično pokopani so mnenja, da so bile prerokbe SLS resnične in da ima za prihodnost med poštenimi Slovenci samo ona stranka bodočnost, ki je pozidana na večletno in preizkušeno politično, gospodarsko in kulturno podlago, a ne na demagoško frazerstvo.

Po svetu.

Konferenca o južni železnici je končana. Podpisani sta bili dve pogodbi in sicer prva o ureditvi tranzita med pogajajočimi se državami in druga o administrativni in tehnični organizaciji južne železnice, kakor tudi ureditev finančnega režima južne železnice. Prvo pogodbo so podpisale vse prizadete države, drugo pa poleg teh še upravni svet južne železnice in zastopniki sindikata delničarjev oziroma lastnikov prioritet. Prva pogodba je temelj in prvi pogoj druge pogodbe. Prva pogodba temelji na načelih dogovora, sklenjenega v Barceloni glede mednarodnega prometa, katerega pa signatarne države še niso odobrile. Pogodba ima pet poglavij in sicer določa prvo poglavje načelo trgovinske svobode v tranzitu na podlagi barcelonskega dogovora; 2. poglavje ureditev carinske službe; 3. poglavje olajšave glede obmejnega prometa in potniške kontrole; 4. poglavje mednarodne postaje in 5. poglavje železniške tarife, določene na konferenci v Portoroze, katere pogodbe pa še niso odobrene od vseh držav.

Oboroževanje Francije. Zbornici je predložen načrt za pomnožitev vojnega brodogoja. Zgradilo naj bi se zopet večje število ladij in stroški so razdeljeni na leta 1925 do 1933 v letnih izdatkih od 320 milijonov frankov.

Iz Poruhrja. Povodom rekvizicije avtomobilov v veliki tovarni v Essenu je prišlo na velikonočno soboto do krvavih izgrediv. Inženirje in oficirje, ki so izvrševali zaplenbo, je spremljal večji oddelek francoske vojske, kar je delavstvo tovarne razburilo, da je prihitelo na dvorišče. Ob grozečem nastopu vojaštva in razburjenosti delavske množice je hotelo ravnateljstvo tovarne posredovati ter je svetovalo rekvizicijski komisiji, naj se z vojaštvom tako dolgo mirno zadrži in počaka, dokler se delavci ne odstranijo. Ali so si vojak kljub temu s silo delali pot, ali se pa razburjena množica ni dala brzdati — od nekod je padlo nekaj kamenja, vojak so pa oddali salvo v tisočglavo množico. Mrtvih žrtev je nad 10, težko ranjenih pa mnogo več. Francozi so zaprli ravnatelje tovarne in začeli so še z drugimi represalijami.

Gosposva bolgarskih ministrov medvojnege režima. Koncem pretečenega meseca je padla v Sofiji obsodba nad ministri in funkcionarji Radoslavovega kabineta. Izrečeno je šest obsodb na dosmrtno ječo. Med temi je «in contumaciam» obsojen tudi Radoslavov, ki je že ob prevratu pobegnil iz Bolgarije. Eden je obsojen na 15, 4 na 10 in 1 na 5 let ječe. Kakor znano, je bilo pred obsodbo narodno glasovanje glede krivde in se je ogromna večina izrekla za obsodbo. V tem se vidi ogromen razloček med justico bolgarske zemljoradniške vlade in pa med ono, kater je izvajala grška vojaška vlada, ki je po polomu pred Turki svoje ministre kratkomalo postrelila.

Bolgarski protest proti Grški. Predsednik bolgarske vlade je pri vladah v Londonu, Parizu in Rimu protestiral radi grških nasilstev v Trakiji.

Za brezposelne delavce. Čehoslovaško ministrstvo za socialno politiko zahteva 250 milijonov čk za izplačevanje podporn brezposelnim delavcem. Tozadevni zakonski načrt je parlamentu predložen.

Rusija in washingtonska pogodba. Sovjetsko trgovsko zastopništvo v Londonu poroča, da se bo sovjetska

vlada udeležila mednarodne konference, katero sklicuje Zveza narodov v svrhu poglobitve zadnje washingtonske morske pogodbe. Čičerin je v imenu moskovske vlade izjavil, da smatra še vedno Zvezo narodov kot skupino izkoriščevalcev drugih narodov. Vendar se bo komisija udeležila konference, ker se bo tam razmotrivalo tudi vprašanje omejitve vojne mornarice.

Unevne novice.

«Slov. Narod» in njegov člankar sta v velikonočni številki seveda «nepobitno» dokazala, da pri volitvah SLS ni zmagala, kajti doma so ostali vsi in sami pristaši «naprednjakov.» Klonimo svojo glavo pred to veliko modrostjo, logiko in pametno politiko, prosimo samo še to, naj nam «Slov. Narod» in njegov člankar ravnokar nepobitno dokažeta, na katere kandidate so se ti volilni abstinenclerji tako soglasno zjediniili, da jim lahko odstopimo mandate!

Kukovčev kandidat Cvetko — nadzornik? «Jutro» je prineslo poročilo, da je bil baje imenovan za šolskega nadzornika v Prekmurju dr. Kukovčev kandidat Cvetko. Ne vemo sicer, ali je to res, gotovo pa je imenovanje takoj po volitvi naravnost udarec v obraz SLS in radikalom, kajti imamo dovolj strokovnjakov na šolskem polju, ki niso dr. Kukovčevi aktivni priganjači, katerih posebno v Prekmurju absolutno ne moremo rabiti.

Papirnata vojska. «Jutro» in za njim vsi listi demokratske stranke nam skušajo predpisovati cilj in taktiko v politiki slovenskega ljudstva. Delajo, kakor bi še sploh kaj pomenili v javnosti. Gospodje, ne pozabite, da ima vsak naš poslanec več volilcev za seboj, kakor pa vi kot stranka.

Invalidi obtožujejo vlado. Koncem tega mesca se vrši mednarodna invalidska konferenca zvezana s pregledom invalidskega zakonodajstva. Tudi naše invalidsko udruženje je dobilo iz Belgije poziv, naj pošlje delegate, da bodo poročali o invalidskih zadevah v naši državi. Udruženje je odgovorilo, da delegatov ne more poslati, pošlje pa svojo spomenico s prošnjo, da se javno prečita, ker je zelo značilna za položaj invalidov v naši državi. Spomenica obtožuje vlado radi brezbriznosti napram invalidom in vladni listi, zlasti «Tribuna» pišejo sedaj, da invalidi svoje spomenice ne bi smeli poslati v svet, ker «škoduje konsolidaciji države». — To pa ne škoduje, da vlada s svojo zanikernostjo v invalidskem vprašanju izziva prave škandale in ogorčenje v svetu.

Optanti-Jugoslovani iz Madžarske so po večini že dospeli v našo državo in tu jih je čakalo zelo neprijetno presenečenje. Prvič se ni za njih prihod in naselitev prav nič pripravilo in drugič so jim oblasti delale še težave mesto da bi pomagale. Sploh je pri nas že v navadi, da se vsakega rojaka, ki pride iz tujine, sprejme z največjim nezaupanjem ali celo kot sumljivega zločinca pa naj si je pokazal pripadnost in vernost do države z opcijsko, z begom ali karkoli. Nezadovoljni optanti iz Ogrske so imeli v Beogradu svoje posvetovanje v svrhu organiziranja nastopa pred vlado za svoje pravice in za obljubljeno in dolžno pomoč.

O draginjskih dokladah se je razpravljalo na zadnji seji finančnega odbora. Za železničarje se je dovolilo v svrhu izenačenja draginjskih doklad in stanarine od 1. marca do konca julija 9 milijonov dinarjev. — V imenu SLS je govoril poslanec Pušenjak, ki je naglašal, da se zelo čudi, ker vlada dela razliko med železničarji in drugimi uslužbenci kakor tudi temu, ker vlada ni predložila vseh predlogov, ki jih je hotela predložiti že meseca februarja. V načelu pozdravlja predlog, ker je bil zadnji čas, da se je krivica vsaj deloma popravila. Vendar pa povdarja, da fond prihrankov znaša 100 milijonov; če vlada odrine od tega za železničarje le 9 milijonov, je to bagatela, ki je odločno premajhna. Opozarja na plače, ki jih uživajo železničarji v Avstriji in Italiji, kjer dobijajo toliko, da morejo pošteno živeti. Sedanjemu bednemu stanju železničarjev in drugih državnih nameščencev so krivi v prvi vrsti demokrati, ki so dve leti obljubovali, a niso ničesar storili. Apelira tudi na radikalno stranko, da sedaj izpolni obljube, ki jih je dala državnim nameščencem ob volitvah. Če tega ne stori, bo ona kriva korupcije, ki mora nujno slediti vsled sedanje bede. To pa bo ugledu države škodovalo. V podrobni debati je v imenu SLS predlagal posl. Pušenjak, naj se ukine točka 4., po katerih niso deležni draginjskih doklad oni, ki plačajo 10—30 dinarjev neposrednega davka na leto. Tega predloga posl. Pušenjaka pa finančni minister ni sprejel.

Radikalno volilno agitacijo prav dobro osvetljujejo tudi dopisi, ki prihajajo zagrebškim listom iz raznih krajev Dalmacije. Tako poroča «Slobodni Tribuni» dopisnik iz Blata na otoku Korčuli, da so izvajali radikali silen teror proti zemljoradnikom. Pred volitvami so več zemljoradniških voditeljev pozaprl in na samem volišču je volilni odbor kratkomalo odgnal kakih 100 volilcev, češ, da jih nihče ne pozna. Čuvar radikalne škrinjice je vedno tiščal uho na škrinjico, da čuje, ali pade v njo kroglica ali ne in tako so se seljaki bali maščevanja. Nekateri so pod takim pritiskom glasovali za radikale, mnogo jih je pa ostalo doma.

Volilne zanimivosti iz Guštanja in Tolstega vrha. V «Straži» od 26. m. m. je notica «Nemški nacionalci in mi.» Notica ne velja samo za pristaše SLS, ampak za vse poštene in zavedne Slovence. Nemški prepotentni duh se dram, uporablja vsa sredstva, da zaslužni slovanski živeli. Sedaj pri volitvah je bilo videti, kakor so slovenski hlapci nemških in nemčurskih gospodarjev glasovali na pritisk. Tudi na Tolstem vrhu in Guštanju se je to dejstvo opazalo, izvajal se je teror. Na

Tolstem vrhu je bil čuvar 6. škrinjice pristni Nemec Ernest Osiander. Ne bi se spodtikali, ko bi njegovo predstavninstvo poteklo brez upliva, a on ima več Slovencev volilcev v službi. Najbolj agilna lovca nemških glasov sta bila sinova trgovca Rudolfa Brundula, rodona iz Boyca. Ta dva dična sinova sta prava nadloga za poštena slovenska dekleta. Z zapeljevanjem k razuzdanosti in pijančevanju uničujeta naš slovenski življenjski in spravljata v prej poštene hiše nesrečo. Oblasti se za nemoralno početje Frica in Hermana ne brigajo, radi tega je treba, da tako nadaljno nemoralno početje prepreči pošteno ljudstvo samo. Geslo tega poštenega ljudstva naj bodi: proč od zapeljivcev in renegatov. Isto naj veza trgovca Vincenca Brundula, njegov naduti sin Maks se je na dan volitve eksponiral kot čuvar nemške škrinje ter iskal glasove, zato naj kupuje pri njemu le onih 25 Nemcev, oziroma nemčurjev, a mi poštene in zavedni Slovenci brez razlike strank proč, proč, daleč proč od renegatov!

Sodnik in advokat bližnja sorodnika. Dobili smo ta-le značilen dopis: V «Straži» ste nedavno popolnoma pravilno pribili, da na okrajni sodnji v št. Lenartu ni nekaj v redu. Okrajni sodnik dr. Čemer je ožji sorodnik (svak) advokata dr. Milana Gorišek. Dogajajo se slučajji, da dr. Čemer že v naprej napoveduje po gostilnah izid kočljivih pravd. Pisec teh vrstic nisem «klerikalec», a način, kako «sodi» dr. Čemer v št. Lenartu, me je prisilil, da se v imenu velikega števila prizadetih zatečem v javnost in na ta način zaprosim tudi višje sodne instance, da vendar napravijo enkrat konec razmeram na sodišču v št. Lenartu. Predlagam, da predsedstvo okrožnega sodišča v Mariboru in deželno sodišče v Ljubljani pregledata akte okrajne sodnje v št. Lenartu. Iz teh aktov bo razvidno, da v slučajjih, kjer nastopata kot pravni zastopnik dr. Milan Gorišek in kot sodnik dr. Čemer, dobi v 95 slučajih od 100 pravdo dr. Gorišek. Zadnje čase imata sodnik dr. Čemer in advokat dr. Gorišek na predvečer «pravne» posvete v novem hotelu Retzer. Nikjer, v nobeni deželi menda ne bomo našli takega primera, da bi svaka (advokat in sodnik) po svoje rezala kruh pravice na sodnji. Apeliram na vse merodajne kroge, ki še kaj dajo na nepristranost naših sodišč, da preprečijo nadaljno izvajanje svaštva na sodišču v št. Lenartu.

Demokratska stranka je pri volitvah 18. marca imela Nemce za svoje predstavnike. Tako je n. pr. v Sve čini šolski vodja in Kukovčev priganjač Mohor določil za predstavnika škrinjice JDS Nemca Smoniga. Ta pa je namesto za Kukovca agitiral zadnje dni za nemško listo. Takih slučajev je na meji vse polno. Narodnjaštvo Kukovčeve stranke je podobno puhli repi.

Občinske volitve na Sušaku. S precejšnjo naglico so sestavili volilne imenike za osvojenjani Sušak. Od 3. do 10. t. m. so imeniki razstavljeni in teče reklamacijska doba, potem bodo pa takoj razpisane občinske volitve.

Zidovi v Srbiji. Po poročilu beograjskih listov živi v Srbiji nad 30.000 Judov. V samem Beogradu jih je okrog 7000. Razdeljeni so na razne politične tabore, a kot praktični ljudje so pustili vodstvo politike Srbom, dočim se sami bavijo s trgovino in finančno politiko, ki je pa nazadnje dirigent prave politike.

Iz Ptuja.

Muzejsko društvo v Ptuj. Umetnostno zgodovinsko društvo in Ljubljani in Muzejsko društvo v Ptuj prirediti v soboto, dne 7. aprila 1923 ob 18. uri v mestnem gledališču v Ptuj predavanje s skioptičnimi slikami. Predaval bo konservator dr. Franc Stelč iz Ljubljane o temi: «Slovenci in umetnost». V sredo dne 11. aprila ob 17. oziroma 18. uri se vrši v gimnaziji v Ptuj letni občni zbor Muzejskega društva z običajnim dnevnim redom.

Društvo vinogradnikov v Ptuj vabi vse svoje člane in druge vinogradnike, kateri niso še člani društva k občenemu zborovanju, katero se vrši v nedeljo, dne 8. aprila t. l. ob 10. uri v gostilni Zupančič v Ptuj.

Pogreb + dr. Verstovška.

Dne 30. m. m. smo spremili k zadnjemu počitku našega + Verstovška. Zasluge, ki si jih je pridobil blagopokojni za Slovenijo in ugled, ki ga je užival po svoji občini delavnosti pri vseh slojih, nam je dokazal minuli petek njegov veličastni pogreb.

Ob drugi uri popoldne se je zbralo pred hišo rajnega v Wildenrajnerjevi ulici in po sosednjih ulicah ljudstvo iz Maribora, okolice in vseh delov Slovenije ter zastopniki vseh slojev in uradov.

Pogrebne svečanosti je ob obilni asistenci vodil mariborski stolni prost dr. Matek. Po cerkvenih molitvah je govoril v slovo rajnemu mestni župan Grčar. V jedrnatih lepih besedah je govoril povdarjal zasluge dr. Verstovška za sedaj jugoslovanski Maribor. Naš Verstovšek je bil ob prevratu oni neustrašeni mož, ki je zastavil vse svoje moči, da je otel Maribor ter Slovenske gorice Sloveniji.

Po iskrenih besedah g. župana je zapela Glasbena Matica «Vigred se vrne».

Nato se je razvil pogrebni sprevod izpred hiše ob tako obilni udeležbi, kakoršne je videl jugoslovanski Maribor tokrat prvič. V sprevodu so bili pred vsem častno zastopani Orli z zastavami, videli smo tudi zastavo ormoške KZ, izobraževalnega društva v Lajtersbergu in katoliškega društva rokodelskih pomočnikov v Mariboru.

Takoj za zastavami in pred krsto so bili uvrščeni župani, razni občinski odbori, okrajni zastopi, zadruge, kmetijske podružnice, šolske ter usmiljene sestre. Krsto so spremljali ob obeh straneh Orli, župani, zastopniki rojstne občine pokojnikove ter zastopniki občin, katerih častni član je bil blagopokojni. Za krsto je stopala Verstovškova številna družina, škof dr. A. Karlin v spremstvu stolnega dekana dr. Tomažiča, veliki župan dr. Lukan, namestnik štajerskega velikega župana dr. Vilko Pfeifer in zastopstvo ljubljanske univerze z rektorjem dr. Alešem Ušeničnikom na čelu, vodstvo SLS z dr. Korošcem in prof. B. Remcem na čelu, poslanci SLS, mestni poveljnik polkovnik Miladinovič z zastopniki oficirskega zbora, orožniško poveljstvo, klub občinskih svetnikov SLS z dr. Leskovarjem, župan V. Grčar z vse mi člani občinskega sveta, zastopniki Zadrugne zveze, Zadrugne gospodarske banke, nato pa številni zastopniki uradov, zavodov, korporacij, društev, občin in pokojnikovi prijatelji. V sprevodu je bila zastopana tudi ljubljanska mestna občina po dveh zastopnikih.

Po končanih pogrebnih obredih je stopil ob odprti grob dr. Korošec in se poslovil od rajnega v kratkih, a pomenljivih ter jedrnatih besedah.

Verstovškov pogreb se je vršil na veliki petek in dr. Korošec je začel svoj poslovljni govor z besedami: Nobeni zvonovi ne zvonijo pri pogrebu za Slovenijo tolikanj zaslužnega moža, a kljub tihoti velikega petka gre od vasi do vasi, od mesta do mesta tužna vest, da je legel k večnemu počitku naš prijatelj in dobrotnik celotne Slovenije dr. Verstovšek. Ker je bil rajni tako plemenit značaj in blaga duša, je rad in po svoji moči pomagal vsem, ki so prihajali k njemu v dolgih vrstah. In na vse te, ki so prihajali v stiskah in potrebah k njemu, ni nikdar stavil vprašanja od kod so ter kam gredo, ampak pomagal jim je, ker so bili potrebni. In baš radi blagega srca rajnega žalujejo ob njegovem grobu vsi oni, katerim je v življenju pomagal.

Lepo in v srce segajoče je naglasil govornik, da žalujejo ob Verstovškovem grobu pred vsem oni, od katerih se je rajni ločil najtežje in to so ravno njegova žena in šesteri otroci. Pred vsem zadnje dni pred smrtjo je rajnega oko z veliko skrbjo ter žalostjo počivalo na neposkrbljeni družini. Najmlajši otroci Verstovškovi se niti ne zavedajo prav, kako nedogledno dobrega in skrbnega očeta so položili v grob.

Nato se je dotaknil govornik Verstovškovih žalujčih in številnih prijateljev, ki žalujejo ob njegovem grobu v zavesti, da so zgubili z njim zvestega, poštenega ter nadarjenega druga in sodelavca.

Končno je povdaril dr. Korošec, da žaluje ob Verstovškovem grobu celi slovenski narod, kateremu je rajni v življenju toliko dal. Dr. Verstovšek je bil sicer ubog v življenju, ubog je umrl, dolgovi gledajo za njim v grob, a kljub temu je dajal nepregledno bogato svojemu narodu, zajemajoč iz bogastva svoje duše in svojega plemenitega srca. Mladini je bil rajni učitelj, narodu pa voditelj v politiki, kulturi in gospodarstvu. Na vse bo beležila zgodovina slovenskega naroda, ki je dosedaj sicer molčala, da je bil rajni dr. Verstovšek v naši novi državi oče šolske organizacije od ljudske šole do univerze. Končno se je še poslovil govornik od blagopojnega s sledečimi besedami:

Dragi Verstovšek, mi se sedaj poslavljamo od Tebe, in ko bodo prve grude zemlje padale na Te, bomo zapustili Tvoj grob. Ne iz nevaležnosti, nego ker mora mo naprej za svojimi cilji. A to Ti obetamo, da bomo na svojih potih nosili Tvoj velik vzgled seboj:

Ljubili in delali bomo do zadnjega vzdihla za svoj dragi slovenski narod!

Slava Verstovšku!

Za dr. Korošcem se je poslovil od rajnega predsednik Orlovke podveze dr. Basaj, ki je naglašal zasluge rajnega za orlovstvo.

Končno je še zapel ob odprtem grobu zbor Glasbene Matice «Blagor mu», nakar so se sorodniki, prijatelji, znanci in zastopniki vseh slojev poslovili od pokojnega s prgiščem zemlje, ki so ga spustili iz lopatice na krsto.

Nezabno blagi in za slovenski narod tolikanj zaslужni rajni dr. Verstovšek, počivaj v miru v obmejni zemlji, katero si otel Sloveniji!

Iz Maribora.

Manifestacijski shod SLS v Mariboru prihodnjo nedeljo se vrši na vsak način in ob vsakem vremenu. Pred shodom ob 10. uri v cerkvi sv. Alojzija na Glavnem trgu sv. maša za udeležence. Ob pol 11. uri odkorakamo skupno na zborovališče, ki bo na velikem Gambrinovem vrtnu. Govorijo novoizvoljeni poslanci SLS.

Logika naših liberalcev. «Taboru» in njegovim članom karjem ne gre v glavo, da smo se mi kot zastopniki Slovencev sporazumeli z zastopniki Hrvatov in njihovim voditeljem Radičem, da priborimo pošten sporazum in ne nadvlado in izkoriščanje od strani belgrajskega srbskega centralizma in da uvedemo pravičnost, poštenost in red. Zato modruje sledeče: Slovenski klerikalci so se izjavili za Radiča proti Srbom: svoje politične zahteve so prenesli na državnopravno polje! Pri tem so pa pozabili, da Slovenci v državnopravnem oziru nimamo skoraj ničesar, zakaj Slovenija ni niti to, kar je Hrvatska s svojim starim saborom in z bansko oblastjo, še manj pa seveda to, kar Srbija, že sto let samostojna in evropsko že davno priznana država. Slovenci — to se pravi klerikalci, ki so sedaj odgovorni za Slovenijo — so začeli uprav hazardirati s svojim skromnim imetjem. — Po domače se pravi to: liberalci pravimo: Slovenci smo bili hlapci in moramo ostati hlapci; tako hoče dr. Kukovec in «Tabor». Hazardirati pa nimamo z ničemer, kajti dr. Kukovec in smostojni so se pošteno

potrudili, da so nam zapravili vse in nas popolnoma prodali srbskemu centralizmu, izsesavanju in korupciji in naš boj gre samo in edino za tem, da priborimo svoje, da s svojim sami gospodarimo redno in pošteno. Nič več, pa nič manj. Hlapci pa ne bomo nikomur.

Vendar enkrat ena pametna prepoved. Zvedeli smo iz zanesljivega vira, da je prepovedala vojaška oblast uporabo eraričnih konj civilistom, akoravno so uniformirani — bivši državotvorci, kot n. pr. Sokoli. Ta pametna prepoved bo posebno v živo zadela mariborske sokolaše, ki so spomladanske nedelje in praznike uporabljali v to, da so jezdari na hrbtih državnih konj po mariborski okolici, kjer so popivali na demokratske stroške in razburjali obmejno ljudstvo s svojo batinaško kulturo. Torej tudi sokolašem, tem lažirdržavotvorcem, je odrekla vojaška oblast svojo pomoč in s to pametno prepovedjo izrekla zasluženjo nezaupnico Sokolu, ki je bil avantgarda policajdemokratov. Kakor je naše zavedno in pošteno slovensko ljudstvo položilo v že davno zaslužen politični grob policajdemokrate, tako bo storilo tudi s Sokoli, ki so izrabljali državo in njeno imetje v svoje policajdemokratske nekulturne namene.

Šovinizem na nepristojnem mestu. V soboto zvečer je sedela neka družba v kavarni «Beograd». Govorila je med seboj nemško, ozirajoč se na dame, ki ne razumejo slovenskega jezika. To seveda ni bilo po volji poštenemu uradniku Nagliču, ki vzroji in nahruli družbo: «Tu je javen lokal ter se govori samo slovensko!» Začel je razgrajati in vpiti, kakor da bi bil kje v hribih. Pa skoro bi jo bil naletel ta sokolski heroj. Zahvaliti se ima eni dami, ki je ubranila, da ni dobil krepko zaušnico, ki bi pa po našem mnenju prav nič ne škodovala za ohladitev njegove šovinistične krvi.

Redno predavanje SKSZ se vrši prihodnji petek ob pol 20. uri (8.) v Lekarniški ulici 6. Predmet objavimo v petkovi številki «Straže».

Mesto venca na grob + g. dr. Verstovška so darovali Dijaški kuhinji v Mariboru gg. Anton Sekolec 50 dinarjev, Franc Žebot, narodni poslanec 20 dinarjev, dr. Anton Medved, profesor 50 dinarjev, Franc Thaler, veleposelnik v št. Ilju in Anton Koštomaj, posestnik in gostilničar v Mariboru po 30 dinarjev. Prisrčna hvala!

Invalidi pozor! Udruženje vojnih invalidov poverjenišvo Maribor je prejelo prvo pošiljko invalidskih znakov iz Ljubljane. Znaki so prav lično izdelani in stane 1 komad 14 kron. — Dolžnost vsakega invalida, vdove in sirote je, da si nabavi invalidski znak, katerega dobi pri tovarišu Pravdiču, Slomškov trg 14, IV. nadstropje. Vsak invalid se mora izkazati z invalidskim izpričevalom in člansko knjižico, vojne vdove in sirote pa s člansko knjižico.

Odpiranje in zapiranje trgovin. Trgovski gremij razglša: Vsled sklepa gremijalnega občnega zbora z dne 24. marca t. l. se naznanja vsem v Mariboru se nahajajočim trgovcem, da se strogo drže reda glede odpiranja in zapiranja trgovin in sicer smejo biti trgovine odprte ob delavnikih ob pol 8. do 12. ure dopoldne in od pol 14. do 18. ure popoldne. Izjeme veljajo samo za delikatesne trgovine, ki smejo biti odprte ob delavnikih do 19. ure in ob nedeljah in praznikih od 8. do 10. ure. Ta sklep, ki je itak samo obnovitev že svoječasnega gremijalnega sklepa, je brezpogojno obvezen tudi za ta ke trgovce, ki ne zaposlujejo nastavlencev, kakor tudi za branjarje ter se bodo prestopki naznanili v bodoče obrtni oblasti. Cenjeno občinstvo se pa naproša, nakupovati svoje potrebščine v gori navedenem času.

Določbe o sprejemanju trgovskih vajencev. Vsem trgovcem se naznanja sklep gremijalnega občnega zbora, da se v bodoče v trgovsko nadaljevalno šolo ne bodo več sprejemali vajenci brez zadostne šolske predizobrazbe, t. j. najmanj 4 razrede kake osnovne šole ter bodo vsi učenci podvrženi sprejemni preizkušnji. Ako vajenec v šolo ne bo sprejet, ga ima učni gospodar odpustiti. Nadalje se bodo sprejemali vajenci v imenovano šolo le začetkom šolskega leta, izjeme bodo veljale le za one z boljšo šolsko izobrazbo. Kontrolne knjižice učencev glede šolskega obiska morajo gg. šefi lastnoročno podpisovati. Podjetniki, ki nimajo dokaza usposobljenosti (to so proste obrti), po § 11 gremijalnih pravil ne smejo imeti vajencev in mora v bodoče vsaka tvrdka, ki na novo sprejme vajenca, predložiti gremiju tak dokaz, t. j. za triletno učno- in najmanj dveletno pomočniško dobo.

Društvo stanovanjskih najemnikov za Maribor in okolico naznanja, da se vrši prihodnja javna odborova seja dne 8. aprila 1923 ob pol deseti uri dopoldne v mali kazinski dvorani. Vstop imajo le društveniki proti izkaznici, oziroma oni, ki so plačali članarino za prvo polletje 1923 ter imajo to potrjeno na novih izkaznicah, ki ležijo že pripravljene za sprejem v društveni pisarni Rotovski trg 1 in kjer se sprejemajo novi člani.

«Društvo za stavbo porodnišnice v Mariboru. Ni še poteklo leto dni, odkar se je v Mariboru osnovalo «Društvo za stavbo porodnišnice v Mariboru», čigar odbor je v tem razmeroma kratkem času izvršil ogromno delo, ki je bilo kronano s popolnim uspehom. Odbor je pred vsem računal na to, da bi ob občine do občine nabral potrebno svoto za zgradbo mariborske porodnišnice. Ta akcija je še v teku in odbor upa, da se bo sčasoma vendarle nabrala svota, ki bi pričala o razumevanju naših občin za vzišeni cilj društva. Ko je odbor uvidel, da se tem potom ne bo dal doseči namen društva, je usmeril svoje delovanje v to, da doseže vzstavljenje primerne svote v državni proračun. Vsi uradni činitelji so društvu pri teh stremljenjih šli kar najbolj na roko, pred vsemi drugimi pokrovitelji društva g. pokrajinski namestnik Ivan Hribar. Danes moremo naši javnosti sporočiti, da je v državni proračun

